

– Column –

Europa maakt zich sterk voor European investors

U leest of hoort ons regelmatig in de media. Of het nu gaat om onze kritiek op snode plannen voor nieuwe wetgeving (Box 3, inkoop aandelen, corporate governance) of om kritiek op minder goed functionerende ondernemingen (Imtech, PostNL, Ajax). We spreken ons strijdbaar uit voor eerlijke markten en voor bestuurders en commissarissen die hun plichten richting beleggers nakomen.

We staan in deze strijd niet alleen. De Europese Commissie ziet zich geconfronteerd met een financiële sector die het eigen verdienmodel verdedigt. Het chagrijn hierover verwoordde Eurocommissaris Financiële Diensten Mairead McGuinness in een recent overleg. Ze is teleurgesteld dat de sector beleggers te hoge kosten berekent, het vertrouwen van beleggers beschaamt en daarmee de groei en welvaart in Europa hindert. Denk hierbij aan verplicht financieel advies met verkapte hoge provisies. In Nederland verboden, maar in de rest van Europa nog woekierend.

Volgens McGuinness is het de hoogste prioriteit voor de Europese Commissie om spaarders aan het beleggen te krijgen. Dat meer mensen gaan beleggen is belangrijk om op langere termijn competitief te kunnen blijven, innovatieve en duurzame bedrijven zelf te kunnen financieren en de eigen sterk vergrijzende broek op te kunnen houden zonder de staatsschuld al te zeer op te laten lopen. Er is geld. Maar door ieder jaar weer meer te sparen, zorgen we er met z'n allen voor dat het geld niet productief wordt aangewend.

ER IS GELD IN EUROPA, MAAR DOOR ALLEEN TE SPAREN, WENDEN WE DAT GELD NIET PRODUCTIEF AAN

GERBEN EVERTS

is directeur van de VEB

DOUZE POINTS

Wij hebben, namens de particuliere beleggers, steun betuigd aan de nieuwe agenda voor de Europese Commissie. In Europa worden de problemen op de kapitaalmarkt nog te vaak vertaald in uitdagingen als 'hoe het aantal beursnoteringen in de EU te vergroten' of 'hoe de administratieve rompslomp voor bedrijven te verminderen'. Dit zijn niet de meest knellende problemen. De echte prioriteit zit aan de vraagkant: hoe spaarders te laten beleggen in reële activa. Behalve hoge kosten moet er aandacht zijn voor zeggenschap van beleggers (één aandeel, één stem), strenge regels tegen marktmisbruik en Europabreed rechtsbescherming voor beleggers, zodat gedupeerde beleggers overal in Europa eenvoudig financiële compensatie kunnen vragen als ze worden geconfronteerd met het niet naleven van wet- en regelgeving door beursgenoteerde bedrijven en tussenpersonen. Hiervoor bestaat inmiddels brede steun in de financiële sector, maar het komt nadrukkelijk aan op de juiste uitwerking.

VERKEERDE KEUZES VOORKOMEN

Naast rechtsbescherming

verdienen beleggers meer stootkussens. Om het vertrouwen van investeerders te versterken, moeten we beter begrijpen hoe mensen beslissingen nemen en hoe aanbieders strategisch gebruikmaken van verleidingsmethodes om mensen te laten kiezen voor beleggingen die niet in hun belang zijn, maar de aanbieder of intermediair veel winst opleveren. Particuliere beleggers hebben ook een eigen verantwoordelijkheid: ze moeten kritisch zijn over de keuzes die ze maken en de kosten die ze betalen en die een deel van het gehoopte rendement bij voorbaat wegvreten. Informatie moet duidelijk zijn, beleggers moeten het willen en kunnen begrijpen. Dat is een uitdaging die twee kanten opgaat.

Maar allereerst heeft de sector een grote eigen fiduciaire plicht de belegger te beschermen door kritisch te toetsen of het product wel geschikt en passend is voor de belegger en niet onnodig risicovol. De klant, de belegger, moet bij hen centraal komen te staan. Anders hebben zij straks simpelweg geen klanten meer en wij geen Europese kapitaalmarkt.

De volgende generatie beleggers is duidelijk. Flexibele, goedkope en eenvoudige dienstverlening is gewenst. Innovatie van verdienmodellen is dringend nodig. De status quo biedt geen goudgerande toekomst, maar slechts fossiele allure.